

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sva prava pridržana. Dopuštenje za ponovno objavljivanje ovog sažetka dano je isključivo u svrhu uključivanja u HUDOC bazu podataka Suda.

© Office of the Representative of the Republic of Croatia before the European Court of Human Rights. All rights reserved. Permission to re-publish this summary has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© Bureau de l'Agent de la République de Croatie devant la Cour européenne des droits de l'homme. Tous droits réservés. L'autorisation de republier ce résumé a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

**SAŽETAK PRESUDE
O.S.A. I DRUGI PROTIV GRČKE
OD DANA 21. OŽUJKA 2019. GODINE
ZAHTJEV BR. 39065/16**

ČINJENICE

Podnositelji zahtjeva, O.S.A., M.A.A., A.M. i A.A.S., afganistanski su državljani koji su 21. ožujka 2016. stigli na otok Chios, Grčka sa svojim obiteljima. Uhićeni su i smješteni u prihvatni centar Vial radi identifikacije i registracije migranata. Istog dana načelnik policije Chiosa odredio je pritvor podnositeljima zahtjeva, a 24. ožujka 2016. naredio je njihovo protjerivanje i produženje pritvora do protjerivanja za najviše šest mjeseci. Te su odluke, napisane na grčkom jeziku, dostavljene podnositeljima zahtjeva istog dana. Podnositelji su zatim izjavili da namjeravaju podnijeti zahtjev za azil. Dana 22. travnja i 7. svibnja 2016., policijski povjerenik za Sjeverni Egej odlučio je obustaviti protjerivanje dok se ne završi razmatranje njihovih zahtjeva za azil. Podnositeljima su izdane privremene potvrde o registraciji te je ukinuta naredba kojom im se zabranjuje napuštanje otoka Chios. Kako se treći i četvrti podnositelj zahtjeva nisu prijavili nadležnim tijelima na dan određen za registraciju zahtjeva za azil, njihove su prijave arhivirane.

PRIGOVORI

Podnositelji zahtjeva su prigovorili nemogućnosti dobivanja sudske odluke o zakonitosti njihovog pritvora protivno članku 5. stavku 4. Konvencije. Nadalje, pozivajući se na članak 5. stavak 1. i 2. Konvencije tvrdili su da je njihov pritvor bio proizvoljan i da nisu dobili nikakvu informaciju o razlozima pritvora. I na kraju, podnositelji zahtjeva su se žalili na uvjete pritvora u centru Vial koji su bili protivni članku 3. Konvencije.

OCJENA ESLJP-a

Članak 5. stavak 4.

ESLJP se najprije osvrnuo na pitanje jesu li podnositelji zahtjeva neometano mogli podnijeti žalbu dana 24. ožujka 2016., kada su usvojene odluke o njihovom protjerivanju i produljenju pritvora. S tim u vezi ESLJP je primijetio da su podnositelji zahtjeva, kao afganistanski državljani, razumjeli samo jezik farsi, a da su odluke koje su im dostavljene bile napisane na grčkom jeziku. Nadalje, nije bilo jasno jesu li podnositelji, koji nisu imali pomoć odvjetnika u centru Vial, imali dovoljno pravnog znanja za razumijevanje informativne brošure koja im je dostavljena, a putem koje su općenito upućeni na "upravni sud" bez navođenja točnog suda. Naime, na otoku Chios nije postojao upravni sud, a najbliži je bio na otoku Lezbosu.

Nadalje, podnositelje zahtjeva nije zastupao odvjetnik nevladine organizacije koja je bila prisutna u centru. Tužena država nije dostavila nikakve detalje o postupku dobivanja pravne pomoći, niti je navela jesu li broj odvjetnika i sredstva koja su bila na raspolaganju nevladinim organizacijama bili dovoljni za potrebe svih korisnika u centru Vial, koji je u relevantno vrijeme imalo više od tisuću ljudi. Čak i pretpostavljajući da su pravna sredstva bila učinkovita, nije bilo vidljivo kako su ih podnositelji zahtjeva mogli iskoristiti.

Slijedom navedenog, ESLJP je utvrdio da u ovakvim okolnostima slučaja podnositeljima zahtjeva nisu bili dostupni pravni lijekovi, stoga je došlo do povrede članka 5., stavka 4. Konvencije.

S obzirom na ova utvrđenja ESLJP nije smatrao potrebnim ispitati podnositeljeve prigovore pod člankom 5. stavkom 2. Konvencije.

Članak 5. stavak 1.

ESLJP je napomenuo da je prethodno ispitao zakonitost pritvora tražitelja azila u centru Vial, u presudi [*J.R. i drugi protiv Grčke*](#). U tom je predmetu ESLJP utvrdio da pritvor podnositelja zahtjeva nije bio proizvoljan i da se ne može smatrati nezakonitim u smislu članka 5. stavka 1. točke (f) Konvencije. U ovom predmetu, podnositelji zahtjeva bili su u pritvoru mjesec dana, od 21. ožujka do 21. travnja 2016., pod istim okolnostima kao podnositelji zahtjeva u predmetu *J.R. i drugi*, te su pušteni na slobodu najkasnije mjesec dana nakon što su iskazali svoju namjeru traženja azila. Stoga je ovaj prigovor bio očigledno neosnovan te je morao biti odbačen.

Članak 3.

ESLJP je u predmetu *J.R. i drugi* također ispitao uvjete pritvora u centru Vial i utvrdio da nije bilo povrede članka 3. u odnosu na isto razdoblje pritvora. Kao i *J. R. i drugi*, i u ovom predmetu, pritvor podnositelja zahtjeva je trajao kratko, bili su smješteni u centru Vial od 21. ožujka 2016., a od 21. travnja 2016. nadalje imali su mogućnost dnevnog izlaska jer je tog dana ovaj centar postao poluotvoreni objekt. Kako je pritvor podnositelja zahtjeva trajao trideset dana, ESLJP je zaključio da prag ozbiljnosti koji se traži za karakterizaciju određenog postupanja kao nečovječnog ili ponižavajućeg, nije bio dosegnut.

Slijedom navedenog, nije došlo do povrede članka 3. Konvencije.